

ΤΟ ΖΟΦΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΗ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΠΟΥ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΩΝΗ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΕΔΩ

Πρωτοβουλία για ένα πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Ο κατήφορος που έχει πάρει η κατάσταση στην Ψυχική Υγεία, όπως σε όλη την Υγεία, στην Παιδεία, σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής μας ζωής, με τις πολιτικές που ήδη εφαρμόζονται και με αυτές που προωθούνται, δεν έχει τελειωμό.

Μια νέα «διαρροή» του υπό ανάρτηση στη «Διαύγεια» και ψήφιση νομοσχεδίου για τις υπηρεσίες ψυχικής υγείας και της απεξάρτησης (που αφορά στην περαιτέρω διάλυση και ιδιωτικοποίησή τους), που δεν είναι παρά ένα (πιο «επεξεργασμένο», αλλά) ακριβές αντίγραφο του κειμένου της πρώτης «διαρροής» (για το οποίο έχουμε γράψει αναλυτικά σε προηγούμενη [ανακοίνωσή μας](#)), δείχνει ότι η κυβέρνηση, με υπουργό Υγείας τον Αδωνη Γεωργιάδη και με το γνωστό επιτελείο που έχει συντάξει αυτό το άκρατου νεοφιλελευθερισμού νομοσχέδιο, είναι αποφασισμένη να φτάσει μέχρι το τέλος, να το ψηφίσει και να το εφαρμόσει.

Άλλωστε, το θλιβερό μέλλον που επιφυλάσσει αυτό το νομοσχέδιο, σε μεγάλο βαθμό, βρίσκεται ήδη εδώ, με την χωρίς προηγούμενο υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση των δημόσιων υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας (όπως και όλης της Υγείας), την όλο και πιο κατασταλτική περιχαράκωσή τους και με ήδη ανοιχτούς τους διαύλους για το πέρασμα σχεδόν όλων των υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα.

Όποιος έχει να πληρώσει, σε ιδιωτική κλινική, όποιος δεν έχει, στο δρόμο.

Οι ρυθμίσεις για όλα αυτά είναι ήδη έτοιμες, με τη δυνατότητα, πλέον, της εκτέλεσης ακούσιων νοσηλειών απευθείας σε ιδιωτικές κλινικές, όπως, επίσης, αυτών που έχουν ιδιωτικές κλινικές να μπορούν να έχουν και ΜΚΟ κλπ.

Είναι πάνω σε αυτό το έδαφος που οι άκρως κατασταλτικού χαρακτήρα ρυθμίσεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο και που αποτελούν στόχους του Εθνικού Σχεδίου για την Ψυχική Υγεία (που είχε συγκροτήσει, επί υπουργίας Ζ. Ράπτη, το ίδιο επιτελείο που έφτιαξε το νομοσχέδιο), βρίσκουν τώρα την εφαρμογή τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η χρηματοδότηση μέσω του «Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας», επτά οικοτροφείων, επτά Κέντρων Ημέρας και μιας Κινητής Μονάδας (πολλά από όλα αυτά για περιπτώσεις άνοιας, αυτισμού κλπ). Όλες αυτές οι δομές δίνονται σε «φορείς του άρθρου 11 του ν.2716/1999», δηλαδή, **αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα**, κερδοσκοπικό και «μη» κερδοσκοπικό.

Δυο από τα οικοτροφεία προβλέπονται για «άτομα με διαταραχές αυτιστικού τύπου και **διεγερτική συμπεριφορά**» και ένα για «άτομα με σοβαρές ψυχικές διαταραχές και **διεγερτική συμπεριφορά**... είτε μεταβατικά λόγω υποτροπής... είτε σε **μόνιμη βάση**» (υπογρ. δική μας). Καταλαβαίνει κανείς τι θα επικρατεί και πώς θα λειτουργεί ένα οικοτροφείο με 15-20 άτομα (κατασκευασμένα, ως συνήθως, από την

κυρίαρχη ψυχιατρική ως) «διεγερτικά», με το κυριολεκτικό τσουβάλιασμά τους σ' έναν κλειστό χώρο, κλειδωμένο, με μηχανικές καθηλώσεις κλπ. Είναι αυτό που το Εθνικό Σχέδιο για την Ψυχική Υγεία (που για την υλοποίησή του προωθούνται οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου) έχει ως πλάνο και το ονομάζει οικοτροφεία για «δυσίατα περιστατικά». Που θα παίρνουν αυτά τα ειδικά επιλεγμένα «δύσκολα» περιστατικά από τα τμήματα νοσηλείας για «δυσίατα περιστατικά» – αυτά που, μεταξύ άλλων («μέσης ασφαλείας», «υψηλής ασφαλείας» κλπ), θα διαδεχτούν τα υπό κατάργηση ΨΝΑ και ΨΝΘ. Και ήδη από την πρώτη στιγμή, αυτές οι κατασταλτικές δομές, ακολουθώντας και το αμερικανικής, βρετανικής, κλπ, προέλευσης νεοφιλελεύθερο παράδειγμα, περνούν στην, πέραν του όποιου ελέγχου, ασυδοσία του ιδιωτικού κερδοσκοπικού (ή «μη» κερδοσκοπικού) τομέα. Κάτι που επιφυλάσσεται και για τις φυλακές.

Μάλιστα ο τραγέλαφος που διέπει το όλο σύστημα και τις αποφάσεις που παίρνονται για τη διαχείριση των αδιεξόδων του (πάντα για να τα κάνουν ακόμα χειρότερα) φάνηκε και από την απόφαση, ύστερα από αίτημα της αστυνομίας, που μεταφέρει (αν και πιο σωστά θα ήταν να πούμε «προσάγει») στις ψυχιατρικές μονάδες νοσηλείας τους ασθενείς με εισαγγελική παραγγελία, οι αστυνομικοί να φεύγουν αμέσως μόλις ο ασθενής μπει στο γραφείο του γιατρού για εξέταση – και να μην περιμένουν, όπως μέχρι τώρα, για να τον μεταφέρουν, και μετά την εξέταση, στο τμήμα που θα νοσηλευτεί, ή και για άλλες μεταφορές σε άλλους χώρους του νοσοκομείου, για εργαστηριακές εξετάσεις κλπ. Την ίδια στιγμή που μπορεί, σε μέρα εφημερίας, να περιμένουν μέχρι και δέκα, ή δεκαπέντε, περιπολικά με ασθενείς με εισαγγελική παραγγελία, ενώ στη βάρδια, στο εφημερείο, μπορεί να είναι δυο-τρεις νοσηλευτές. Οπότε, ποιος θα διαχειριστεί την άρνηση, το ξέσπασμα, την πιθανή επιθετικότητα και βία όλων αυτών των μαζικά ακουσίως προσαχθέντων; Μια βία και μια επιθετικότητα που το ίδιο το σύστημα παράγει από τον τρόπο της λειτουργίας του; Όταν μια ψυχιατρική μονάδα εφημερεύει, ή και δυο, για μια πόλη εκατομμυρίων, αλλά, ταυτόχρονα, και για τη μισή και παραπάνω χώρα; Χωρίς καμιά τομεοποίηση, χωρίς καμιά σχέση (ανύπαρκτων) κοινοτικών υπηρεσιών με την κοινότητα κλπ; Όταν η εισαγγελική παραγγελία εξακολουθεί, σ' αυτή τη χώρα, να εκτελείται από την αστυνομία αντί από κατάλληλα οργανωμένες και τομεοποιημένες υγειονομικές υπηρεσίες;

Θέλουμε, λοιπόν, πάντα την αστυνομία, όπως διεκδικεί και η Ελληνική Ψυχιατρική Εταιρεία (ΕΨΕ), εντολοδόχος της κυρίαρχης κατασταλτικής ψυχιατρικής; Ή να φεύγει η αστυνομία αμέσως μόλις μπει για εξέταση ο ασθενής, αφήνοντας τους δυο-τρεις νοσηλευτές να διαχειριστούν το μη διαχειρίσιμο; Ή, μήπως, όπως ακούστηκε σαν πρόταση, οι αστυνομικοί όταν φέρνουν τον ασθενή, να τον καθηλώνουν αμέσως μέσα στο ψυχιατρικό τμήμα πριν καν εξεταστεί; Ή, μη θέλοντας την αστυνομία, ν' αφήσουμε τους δυο-τρεις νοσηλευτές να διαχειριστούν την «επικινδυνότητα», που **δεν είναι των ασθενών, αλλά του συστήματος**, κοινωνικού, πολιτικού, ψυχιατρικού;

Είναι το ίδιο με αυτό που αφορά το κλείσιμο των ψυχιατρείων: είναι άλλο η νεοφιλελεύθερης κοπής κατάργησή τους με τους ασθενείς, είτε σε ιδιωτικές κλινικές, είτε κλειδωμένους σε δομές/φυλακές, είτε στο δρόμο και σε διαμετρικά αντίθετη κατεύθυνση ο ριζικός μετασχηματισμός τους και η βαθμιαία αντικατάστασή τους από ένα ολοκληρωμένο και κοινοτικά βασισμένο σύστημα ψυχικής υγείας.

Απέναντι στο αβίωτο αυτού που, και στον χώρο της ψυχικής υγείας, βιώνουμε και απέναντι σ' αυτό, το πολύ πιο χειρότερο, που το Υπουργείο του Άδωνη, με όλο το αδίστακτο νεοφιλελεύθερο επιτελείο του, είναι μέχρι το τέλος αποφασισμένο να φέρει, η μόνη λύση είναι η **αντίσταση μέχρι το τέλος**, διεκδικώντας ένα ριζικά εναλλακτικό στην κυρίαρχη κατασταλτική ψυχιατρική, χειραφετητικό σύστημα ψυχικής υγείας.

15/2/2024

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ